

[Aksel Larsen.]

sig selv være årsag til, at det går i inflatorisk retning. Hvis man er så bekymret over, at pristallet stiger, skulle man interessere sig for at stoppe prisstigningerne. Det har vi talt for adskillige gange her i tinget, men vi har ikke mærket tilslutning, hverken fra regeringen eller fra den såkaldte opposition. Ja, vi fik nogen tilslutning i fjor sommer, da den daværende handelsminister lovede, at nu skulle han undersøge, om der foregik urimelige prisstigninger, og nedsatte en kommission, som skulle undersøge det. Kommissionen kom med en betænkning i september. Den gik ud på, at der var forekommet urimelige pris- og avancestigninger, og så sagde den nye handelsminister, at han agtede ikke at gøre noget ved det, før der var foretaget nye undersøgelser, og før han havde overvejet, om han ville gøre noget.

De, der taler så meget om, at pristalsreguleringen af lønninger og indtægter o. lign. er skadelig, skulle interessere sig for at få stoppet de urimelige prisstigninger, der faktisk foregår. Jeg vil ikke gå så langt som afdøde professor Birck, der engang sagde, at der var tre slags løgn: almindelig løgn, forbandet løgn og statistik; men man kan fristes til det, når man bliver hvirvlet ind i en pristalsreguleringsdebat som denne. Forholdet er det, at en vis del af prisstigningerne kunstigt, ved lov, holdes uden for pristallet.

Pristalsstatistikken opgøres på tidspunkter og på en måde, så man er sikker på, at væsentlige prisstigninger ikke kommer med før langt senere, end de burde. Pristalsstatistikken for januar blev opgjort i første uge af januar, og den kan give lønforhøjelser nu i marts, og til april kan den give lidt til de gamle. Men den af folketingets flertal besluttede forhøjelse af statsbanernes takster, som naturligvis virker varefordyrende, skulle først træde i kraft den 15. januar. Tre fjerdingår senere kan de, der får deres løn reguleret efter pristallet, eventuelt få dækning for den prisstigning, der på den måde er gennemført. Sådan er pristallet, og lad os i øvrigt ikke bilde os ind, at de beskedne indtægtssstigninger, pristalsreguleringen har forårsaget, skulle kunne have nogen væsentlig indflydelse; det kan de slet ikke i et samfund som det

danske med en produktionshøjde som den, vi er nået til.

Lad mig så, når jeg alligevel er kommet herop, gøre en bemærkning til den højtærede statsminister. Statsministeren gav udtryk for, at ganske vist var det kun udskrivningsloven, der absolut skulle gøres færdig inden 1. april, men de lettelser i beskatningen, der bliver givet i udskrivningsloven, må naturligvis dækkes ind, og man må være sikker på, at man kan få dem dækket ind. Det er vist omtrent det, jeg forsøgte at give udtryk for; her ligger dilemmaet, her har vi vanskeligheden med tiden, men det kan naturligvis ikke være folketingets skyld, at det på den måde er kommet i tidnød.

Vi vil naturligvis være med til at forhandle om, hvorledes dette skal klares, for som jeg allerede har sagt, er vi ikke af den mening, at staten kan klare sig uden de fornødne indtægter; men på den anden side må man ikke af det, jeg har sagt, lade sig forlede til at tro, at vi har givet grønt lys for omsætningskatten.

Den højtærede statsminister siger, at ingen af ordførerne er gået imod omsætningskatten. Det er fuldkommen rigtigt, men det betyder ikke, at man er gået ind for den. Vi har en almindelig antipati imod indirekte skatter; men sådan som situationen er nu, må man dog billigvis indrømme os, at det ville være tåbeligt at udtale os bestemt om en skattelovgivning, vi ikke har haft lejlighed til så meget som at læse igennem. Vi vil gerne først have lov til at læse skattelovforslagene igennem, anstille vore egne beregninger og forsøge at kontrollere, om regeringens beregninger er rigtige, og så i øvrigt indlede forhandlinger om dem og se, hvad der kommer ud af det. Men man skal ikke af det, jeg har sagt, udlede noget som helst om, at vi på forhånd har taget en stilling i den retning, at vi ikke skulle være imod omsætningskatten. Vi vil se på tingene og forhandle om dem, og så har vi i øvrigt vore egne forslag til særlige skatteindtægter for staten, som jeg vist allerede har luftet. Dem kan vi måske få draget ind i forhandlingerne.

Statsministeren (Kampmann): Det ærede medlem hr. Aksel Larsen behøver ikke at være nervøs. Det var netop med vilje, jeg